

(/)

🏠 (/) > Biografier, erindringer (<http://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60>)

> Bøger (<http://www.historie-online.dk/boger>)

> Anmeldelser (<http://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5>) > De kaldte os barakunger

← **Forrige artikel** (<http://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/big-bill>)

De kaldte os barakunger

Kategori: Anmeldelser

Visninger: 5974

Del artikel: **f** (<https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/de-kaldte-os-barakunger>)

t (<https://twitter.com/home?status=>. Aktiviteten kan ses på <http://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/de-kaldte-os-barakunger>)

in (<http://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/de-kaldte-os-barakunger&title=>)

Bjarne Steen Larsen

De kaldte os barakunger – Små fortællinger fra efterkrigstiden

Historia 2018. 92 sider. 199,95 kr.

De satans knægte

Af Preben Etwil

Det er fortællinger, når de er bedst, men historie som fag er der ikke tale om.

Ude i Vanløse lå der i årene lige efter krigen en barakby, der var bygget engang i tyverne for midlertidigt at kunne lette bolignøden i København. Men på grund af krigen var udviklingen gået i stå, så boligerne blev i begyndelsen af 1950'erne brugt til at anbringe mindrebemidlede familier derude. Der var et mylder af unger og skæve eksistenser, men der var også solidaritet og hjertevarme blandt beboerne – godt nok krydret med kontant afregning over for børnene og hårdhændet humor blandt de voksne.

Det kan godt være, at ikke alle historierne kan stå en nærmere prøvelse i Byretten, men de er alle sammen nogle gode stemningsbilleder af hverdagslivet i en bebyggelse, der af omgivelserne var berygtet for fattigdom og voldelig adfærd, men som på de indre linjer havde et sammenhold trods familieskærmydsler og alkoholisme.

I folkemunde gik bebyggelsen under navne som "Barakkerne" eller "Knivstikkerbyen" – det siger vist alt.

Fortælleren er en mand, der husker tilbage til sin drengetid i 8-10 årsalderen. Fra hans perspektiv ser vi den "virkelige verden" i barakbyen. Dets mennesker og dets dagligdag, der absolut ikke var præget af velafrettede kontorfolk, der hver dag gik på arbejde fra otte til fire. Mændene i barakkerne var helt klart præget af periodevis arbejdsløshed og en daglig stille druk, mens kvinderne i bebyggelsen havde en evig kamp for at få hverdagen til at hænge sammen.

Barsk og humoristisk fortalt.

Glæderne var små, men når de kom, var de også værd at huske på. Livet var præget af en hård hverdag, hvor det var en daglig kamp at få mad i munden og tøj på kroppen til børnene. De voksne var også ind i mellem ret hårde ved hinanden. Der blev sjældent lagt hverken filter eller fingre i mellem.

Især skolelivet og dets pædagogik, eller absolut mangel på samme, bliver mesterligt rullet ud i tilbageblikkets lys. Børn fra barakkerne er ikke i høj kurs i datidens københavnske lærerstab, og øretæverne sidder både let og løst.

Børnelivet i barakkerne – og især stemningen – bliver foldet ud på bedste vis. Især livet om søndagene og fireforestillinger i de nærmeste biografte beskrives, som man selv husker det som barn, og børneslåskampe mellem de forskellige barakbebyggelser fremstilles i den bedste fortællerstil.

Bogen kan ikke bruges som kildemateriale til historieundervisningen. Til gengæld kan man få et fremragende stemningsbillede af, hvordan det var at være barn i et københavnsk fattigkvarter i begyndelsen af 1950'erne.

[Historie-online.dk, den 12. februar 2019]

